

Рим 12. листопада, 1928

дорогим Вірникам в Канаді
мир в Господі і Архієрейське благословення.

На мої старання о Єпископа - помічника для Канади Святого Апостольського Римського Столиця, що з Божої волі радить Христового Церквою на цій землі, рішуче остаточно, що не два, а один Єпископ має управляти українською греко-католицькою церквою в Канаді, а що я до сего на даний час несподіваний, за слабий, dlatego я був змушений передати власть Ординарія в Канаді до диспозиції в руки Святого Отця, що мені її був дав перед шістьма роками. А зрецинував в Римі 9. листопада, 1928. р. і Святого Отця мою резиманцію прийняв.

Так отже дістанете, дорогі Вірники, нового Єпископа. Хотіли б ми не був, а прошу Вас душі, станьте з ним одним серцем і одним духом разом до хреста після нашої греко-католицької віри і до оборони тої віри від безчислених ворогів, що Вам її стараються відібрати. Без живої віри не подобається Богу, Вашому Творцю і Створителю і не спасе своїх безсмертних душ, dlatego бережіть того найбільшого Вашого скарбу, як хреста, а до сего віддайтеся під провод свого Нового Архієпископа і своїх духовних Отців з новим довіром і покажіть їм нести таку їх Архієпископів і настоятелів Кресту Богу на славу і на спасення Ваших душ. Намагайтеся, що Той, Котрий сотворив Вас без Вас, не спасе Вас без Вас, мусите тому до спасення Ваших душ кооперуватися і то не на свій спосіб, а способом приписаним Богом та Католицькою Церквою, бо Господь сказав се виразно, поспішайте у світ Апостолів і їх наслідників: Слушайте вас, мене слухайте, а слухайте мене, слухайте поспіваного мня.

Мене, Вашого доперішнього Архієпископа не забудьте помолити у Ваших молитвах до Бога, а я не перестану за Вас молитися: за Вашого Архієпископа, за Ваших духовних Отців, за Учителів, Сестер, інтелігентів, за Вашу молодіжну пошколу і по домах, за здоров'я для працюючих, за благословенство на Ваших кивках, за всіх і за все, все до смерті.

За мої занебання і людські промахи, за згіршення і недосконалість, о скільки я тим провинився, прошу сердечно Божого та Вашого прощання. А зі свого боку прощаю щиро всім тим, що мені робили такий мій хрест такий, що мені в очах рабували душі до пропасти фальшивих вір, що старалися з енергією відного лінійної справи знищити то, що я був посланий будувати.

Словами: хейте вірою Ваших Батьків під проводом католицької Церкви, будь не добримі городанами Канади і не забудьте свого українського походження та нашої Батьківщини: працюйте з Вами всім, що стоїть передо мною при мені вірно.

До відпавших і тих, що хитаються у вірі відступають особібно приватним Ключом: Верніть, верніть, дорогі, під прапор Матері Церкви, полюбите цілим серцем Покровительку нашої української Родни в Канаді Непокорно Залату Пречисту Діву Марію та її Сина, нашого Спасителя Христа Царя нашого, а дістанете спокій душам Ваших, що його, благають, шукать і спасе своїх безсмертних душ після Божої волі.

Най Бог Вас всіх благословить всім добром після щедрот свого Найсвятішого Серця
Гнука Етї.

Figure 32. Bishop Budka's final pastoral letter to his Canadian flock (in Ukrainian), dated in Rome, 12 November 1928. Source: ACO.